

TAALSPRONG

125

Kaat en kunst
Sanne Jennen
Laura Tonk

Kunst, wat is dat?

Kaat zit op haar kamer. Ze is boos. Ze hebben een nieuw thema in de klas, KUNST! En de juf heeft tegen alle kinderen in de klas gezegd dat ze thuis iets moeten maken wat te maken heeft met kunst! 'Ik weet niet eens wat kunst is', moppert Kaat. 'Wat is er aan de hand?', vraagt haar moeder die haar kamer binnenkomt. 'Ik moet iets verzinnen voor school. Iets wat met kunst te maken heeft. Maar ik weet niet eens wat kunst is!', roept Kaat boos. Haar moeder moet lachen. 'Kunst is ook wel lastig uit te leggen', zegt haar moeder, 'kunst kan van alles zijn.' Haar moeder denkt lang na. Maar dan zegt ze: 'Kunst is als mensen iets moois maken, bijvoorbeeld een schilderij, een foto of een beeldje van klei. Maar kunst is ook als mensen iets moois doen, bijvoorbeeld als ze een instrument kunnen bespelen, in een mooi toneelstuk spelen of mooi kunnen dansen.'

Kaat denkt na. Een toneelstuk, dat vindt Kaat leuk. Maar alleen in een toneelstuk spelen is een beetje moeilijk. 'O!', zegt Kaat opeens blij, 'dansen dat kan ik wel alleen.' En ze pakt haar dansschoentjes uit de kast. 'Dan doe ik gewoon een dansje.' Ze trekt haar schoentjes aan, zet muziek op en begint te dansen. Ze springt van de ene kant van de kamer naar de andere kant. Ze swingt met haar heupen en klapt in haar handen. Wat voelt dit heerlijk! denkt Kaat! Ze neemt een aanloop om een prachtige sprong te maken met haar benen in de lucht!... BAM daar ligt Kaat op de grond. Ze heeft zich pijn gedaan. 'Gaat het Kaat?', vraagt haar moeder bezorgd. 'Nee', zegt Kaat, 'mijn been doet pijn! Ik vind kunst stom!'

De moeder van Kaat helpt haar omhoog. 'Je hebt toch klei?', zegt moeder, 'maak een mooi beeld van klei!' Dat vindt Kaat een goed idee. Samen met moeder zoekt ze de klei, maar ze kunnen de klei niet vinden. 'Zullen we anders samen een liedje oefenen? Speel een mooi lied op je gitaar. Dat is ook kunst!' Kaat krijgt weer een glimlach op haar gezicht. Dat is een goed idee, denkt ze. Toen Kaat dat op de verjaardag van opa speelde, kreeg ze een groot applaus van de hele familie, heerlijk vond ze dat! Kaat rent naar haar speelgoedkist om haar gitaar te zoeken. Maar als ze die heeft gevonden weet Kaat opeens weer waarom ze al zolang niet meer op haar gitaar heeft gespeeld. Met een rood hoofd loopt ze naar haar moeder. 'Ik heb de klei gevonden', zegt Kaat. 'Wat is daar nou mee gebeurd?', vraagt haar moeder verbaasd. Moeder pakt de gitaar van Kaat af. 'Waarom zit er allemaal klei in de gitaar?' Kaat durft moeder niet aan te kijken. 'Ik wilde weten hoe de gitaar zou klinken als er klei in zou zitten', zegt ze beschaamd. De moeder van Kaat wordt boos. 'Zo ga je niet met je spullen om dame, blijf jij maar op je kamer om daarover na te denken, ik ga naar beneden.' Kaat gaat verdrietig aan haar tafeltje zitten. Ik vind kunst stom! denkt ze.

Kaat kijkt naar het blaadje op haar bureau. Boos pakt ze een blauw potlood en ze zet een streep. En nog een streep en nog een. Ze pakt een rood potlood en daarmee zet ze nog een streep, en nog een. Dan pakt ze weer een groen potlood en zet ze nog meer strepen op het blaadje. Kaat pakt allemaal verschillende kleuren potloden en zet allemaal strepen op het blaadje. Van boven naar beneden, van links naar rechts. Kaat vindt het heerlijk. Kaat gaat door totdat het hele papier vol met strepen staat in allemaal verschillende kleuren. Ze kijkt naar haar blaadje. Kaat vindt het zelf heel mooi. Zou dit ook kunst zijn, denkt Kaat.

Ze loopt naar haar moeder en laat het blaadje zien. 'Wat een mooi kunstwerk!', roept haar moeder uit. 'Dat is echt kunst!', zegt ze. 'Zullen we samen een mooie lijst maken? Dan maken we een mooie rand om het blaadje en dan is het een echt schilderij.'

Kaat loopt de volgende dag trots de klas binnen. Ze laat haar schilderij aan de juf zien. Haar juf bekijkt het schilderij. 'Wat prachtig Kaat', zegt de juf, 'je bent een echte kunstenaar!'

Kaat in het museum

Kaat wordt vroeg wakker. Ze heeft zin in vandaag. Want vandaag gaat ze met haar klas naar het museum. De juf heeft gisteren uitgelegd wat een museum is. De juf vertelde dat een museum een gebouw is waar mooie spullen staan en dat je er naar toe kunt om ze te bekijken. De juf vertelde ook dat er verschillende soorten musea zijn, bijvoorbeeld een museum over treinen met allemaal verschillende treinen. Treinen van vroeger, maar ook treinen van nu, van het heden. Er bestaan ook musea waar ze allemaal voorwerpen van vroeger hebben. Dan leer je hoe de mensen vroeger leefden. Bijvoorbeeld hoe de indianen hier vroeger op Aruba leefden.

Maar vandaag gaat Kaat met haar klas naar een museum waar ze allemaal mooie kunst hebben. Een museum vol met beelden. Kaat wist niet wat beelden waren, maar toen heeft de juf uitgelegd dat beelden zijn gemaakt van steen, klei of hout. De beeldhouwer maakt er dan een vorm van. Soms maakt hij de vorm van een mens of een dier, maar soms ook een vorm die hij mooi vindt.

De moeder van Kaat staat al in de keuken de tas van Kaat klaar te maken als Kaat de keuken binnenkomt. 'Wat heb jij nou op je neus?', lacht de moeder van Kaat. 'De oude bril van oma', zegt Kaat, daarmee kan ik alle beelden goed bekijken.' Moeder moet lachen. 'Eet maar snel je ontbijt op dan kunnen we gaan.' Als ze op school aankomen staat de bus al klaar. Kaat mag meteen instappen. Ze loopt de bus in en gaat naast haar vriendinnetje Suus zitten. Suus moet ook heel erg lachen om de bril van Kaat. Als ze bij het museum aankomen, staat er een mevrouw van het museum op de klas te wachten. De mevrouw legt uit dat de hele klas bij haar in de buurt moet blijven en dat ze nergens aan mogen komen.

Als ze in het museum zijn, kijkt Kaat vol verbazing rond. Overal staan beelden. De mevrouw van het museum begint te vertellen: 'In deze zaal staan allemaal beelden van vroeger. De beeldhouwers die deze beelden hebben gemaakt leven niet meer.' 'Zijn ze allemaal dood?', vraagt Kaat vol verbazing aan de mevrouw. De mevrouw moet lachen. 'Ja, ze zijn allemaal dood, maar ze leefden ook wel heel lang geleden.' Kaat vindt het hele mooie beelden. Dan lopen ze door naar een andere zaal. 'Hier staan beelden van nu', vertelt de mevrouw. 'Dus deze beeldhouwers leven nog?', vraagt Kaat. 'Jazeker', antwoordt de mevrouw. Dan wijst de mevrouw een beeld aan. 'En dit beeld heb ik gemaakt', zegt de mevrouw trots. Kaat kijkt naar het beeld. Ze vindt het helemaal niet zo mooi, ze ziet alleen maar een blok steen. Toch blijft Kaat ernaar kijken. Ze kan haar ogen er moeilijk van afhouden. En hoe langer Kaat ernaar kijkt, hoe meer ze ziet. Het lijkt wel of al het steen een hart vormt, of een gezicht, denkt ze. Ze ziet er allemaal prachtige dingen in. Toch wel mooi die steen.

Dan kijkt Kaat om zich heen, waar is iedereen? Kaat heeft te lang naar het beeld gekeken. Iedereen is al lang doorgelopen. Kaat loopt snel door naar de andere zaal, maar daar zijn ze ook niet meer. Kaat blijft staan en kijkt om zich heen. Ze vindt de beelden die hier staan ook heel mooi. Langzaam loopt Kaat in haar eentje door het museum. Ze kijkt heel goed naar alle beelden. Sommige vindt ze schitterend, sommige vindt ze heel lelijk en sommige vindt ze weer heel bijzonder. Dan ziet ze een groot standbeeld van een hele grote man met een zwaard. Hij lijkt op een koning, want hij heeft een kroon op. Dit is vast heel lang geleden gemaakt, denkt ze. Want nu dragen mannen toch geen zwaarden meer. Ze kijkt het standbeeld aan. Hij kijkt heel boos, ze wordt er een beetje bang van. Snel loopt Kaat door.

Dan voelt ze een hand op haar schouder. Kaat schrikt. 'Wat doe jij hier zo alleen?', vraagt een zware stem. Kaat kijkt op en ziet een grote man, maar die man kijkt niet boos. 'Ik ben kunst aan het bekijken', zegt Kaat. 'Dat kun je zeker wel goed zien met die mooie bril?', lacht de man. Kaat knikt. 'Ben je hier alleen?', vraagt hij. 'Nee, ik ben hier met de hele klas, maar ik ben ze kwijt.' 'O, jee', zegt de man. 'Ik zag net een klas in een bus stappen.' Kaat schrikt. 'Ze gaan toch niet weg zonder mij?' 'Kom', zegt de man, 'dan rennen we er samen naar toe, misschien ben je nog op tijd.' Als ze buiten komen zien ze de bus nog staan. Opgelucht neemt Kaat afscheid van de man. De juf komt op haar aflopen. 'Kaat! Daar ben je! Waar was je nou?' 'Ik was kunst aan het bekijken juf.' De juf moet lachen.

Kaat gaat naar Cas di Cultura

Als Kaat op school komt staat de bus er al. Kaat heeft veel zin in vandaag. Want vandaag gaan ze met de hele klas naar het theater 'Cas di Cultura'. Kaat stapt de bus in. Haar vriendin Suus heeft al een stoel voor haar vrijgehouden. 'Ben jij ook zo zenuwachtig?', vraagt Suus. 'Zenuwachtig? Waarvoor?', vraagt Kaat. 'We gaan met de hele klas een voorstelling maken.' Kaat wordt opeens ook heel zenuwachtig, dat wist Kaat niet. De hele busreis is Kaat stil. Als ze bij het theater aankomen gaat ze pas als laatste de bus uit, het liefst zou ze in de bus willen blijven. Maar als Kaat het theater binnenkomt, vergeet ze dat ze zenuwachtig is.

‘Wat is het hier prachtig’, denkt Kaat. Ze kijkt naar het hoge plafond en de prachtige rode stoelen. De mevrouw van het theater staat de klas op te wachten bij het podium. Het podium is hoger dan de rest van de zaal. ‘Welkom in Cas di Cultura!’, roept ze. Ze mogen allemaal in de zaal op de mooie rode stoelen gaan zitten. De mevrouw gaat op het podium staan, zodat iedereen haar nu goed kan zien. ‘Ik ben Amalia en ik ga samen met jullie een voorstelling maken. Hier in dit theater op dit podium worden de mooiste voorstellingen van Aruba gegeven. Het is het grootste theater van het land. Er wordt hier gedanst, muziek gemaakt en toneel gespeeld. En jullie mogen vandaag hier op dit podium optreden. Ik ga jullie in drie groepen verdelen. Het eerste groepje gaat instrumenten bespelen, dat zijn de muzikanten.’ Kaat wordt weer zenuwachtig, muziek maken is niet haar ding. ‘En het tweede groepje gaat dansen, dat zijn de dansers.’ Ojee, denkt Kaat, daar ben ik ook niet goed in. ‘Het derde groepje gaat toneel spelen, dat zijn de toneelspelers.’ Kaat wil heel graag in het derde groepje. Ze wil graag toneelspelen. Als je toneel speelt, dan speel je een rol. Je moet iets of iemand uitbeelden. Dat lijkt haar leuk. Juf Amalia vraagt: ‘Wie wil er muziek maken?’ Kaat steekt haar vinger niet op. ‘Wie wil er dansen?’ Kaat steekt weer haar vinger niet op. ‘Wie wil er’ Nog voordat de juf haar zin heeft afgemaakt, steekt Kaat haar vinger al in de lucht. ‘Volgens mij wil jij heel graag toneelspelen, Kaat’, lacht de juf.

Het is gelukt. Kaat zit in het groepje van de toneelspelers. Eerst gaan ze korte oefeningen doen. De toneelspelers, moeten een boom, een oud vrouwtje en een koning uitbeelden. Daarna vertelt de juf een verhaal. Dit verhaal gaan de kinderen naspelen. Iedereen krijgt een rol. Kaat speelt de prinses, een prinses die verdwaalt in het bos. Kaat oefent de hele morgen met haar groepje het toneelstuk.

In de middag komen alle papa's en mama's kijken naar de voorstelling in het theater. Ze zitten allemaal in de zaal. Ook de moeder van Kaat zit in het publiek. De moeder van Kaat is heel trots op haar dochter als ze Kaat in het toneelstuk ziet. Ze lijkt wel een echte prinses!

